

[Finansministeren]

Det er forbundet med betydelig usikkerhed at opgøre de negative konsekvenser af den øgede belastning af erhvervene. Det hænger bl.a. sammen med vanskelighederne ved at vurdere virkningerne af den foreslåede refusionsordning. Tages der udgangspunkt i den forudsatte nettobelastning af erhvervslivet på 2 mia. kr., udgør det en gennemsnitlig forværring af konkurrenceevnen, som erfaringsmæssigt fører til et fald på ca. 5.000 personer.

CO₂-afgiften vil imidlertid ramme virksomheder og erhverv på vidt forskellig måde afhængigt af energiforbruget. Det er hensigten, at den foreslåede refusionsordning skal afbøde belastningen for virksomheder, der rammes særlig hårdt. Hvorvidt refusionsordningen kan udformes, så særlig belastede virksomheder aflastes som forudsat, er på nuværende tidspunkt vanskeligt at vurdere. Såfremt nogle virksomheder frygter, at dette ikke vil være tilfældet, kan de negative konsekvenser for produktion og beskæftigelse blive betydelige, især hvis energiintensiv produktion flyttes til udlandet.

Omvendt kan beskæftigelsestabet blive mindre end den foretagne gennemsnitsberegning, hvis nogle virksomheder i mærkbart omfang kan omlægge produktionen, så der spares energi, uden at denne omlægning forøger omkostningerne. For de fleste virksomheder vil det dog næppe være muligt at gennemføre mærkbare besparelser på kort sigt uden forøgede omkostninger. Ibrugtagning af mindre energiforbrugende maskiner, udstyr m.v., inden det eksisterende kapitaludstyr er afskrevet, vil således repræsentere en forøgelse af kapitalomkostningerne og dermed en forringelse af konkurrenceevnen.

Det må derfor skønnes, at usikkerheden i den gennemførte gennemsnitsberegning især trækker i retning af større fald i produktion og beskæftigelse end de angivne ca. 5.000 personer.

Afgiftsbelastningen af husstandene er ensbetydende med en begrænsning af de disponible realindkomster, som reducerer det private forbrug og den øvrige indenlandske efterspørgsel. Det skønnes, at den heraf afledte lavere produktion fører til et fald i beskæftigelsen på ca. 5.000 personer.

Det har været regeringens forudsætning for at medvirke til en CO₂-afgift, at indførelsen ikke belaster erhvervenes konkurrenceevne, og at

det samlede skattetryk ikke bliver forøget. Herved kan det sikres, at den samlede beskæftigelse ikke bliver påvirket.

Hvis konkurrenceevnen skal være uændret, må en lignende CO₂-afgift gennemføres i de øvrige EF-lande. Det ville endvidere være nødvendigt at indføre afgiften gradvis, så virksomhederne kunne tilpasse sig i takt med en naturlig udskiftning af maskiner, udstyr m.v. Det er ikke sikkert, at virkningen på virksomhedernes energibesparelser ville blive mindre. Ved en høj afgift og stor belastning af konkurrenceevnen vil nogle virksomheder blive tvunget til at indskrænke produktionen, hvilket naturligvis begrænser energiforbruget, men virkningen heraf i forhold til det samlede energiforbrug vil være begrænset.

Med en høj afgift vil virksomhederne på lidt længere sigt tilpasse produktionen til CO₂-afgiften, hvilket giver den afgørende energibesparelse. Det er imidlertid sandsynligt, at denne tilpasning og besparelse vil finde sted i nogenlunde samme omfang, selv om afgiften indføres gradvis, og dermed gøre det muligt for virksomhederne at gennemføre tilpasningen uden at måtte indskrænke produktion og beskæftigelse.

Spm. nr. S 552

Til *industriministeren* (15/5 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Kræver det lovændring af ændre Værdipapircentralens udsendelsesfrekvens til kun at være en gang årligt?«

Begrundelse

Der er igen blevet rejst kritik af det faktum, at Værdipapircentralen udsender betydelige mængder af meddelelser, der kun har meget lidt eller slet ingen informationsværdi for kunderne.

Langt de fleste kunder vil opnå fuld information ved blot at modtage en årlig udskrift fra Værdipapircentralen, akkurat ligesom banker m.v. fremsender årsopgørelser til brug for selvangivelse m.v. Desuden opnår kunderne langt hen ad vejen dobbeltdækning, eftersom pengeinstitutterne også tilsender kunderne oplysninger om værdipapirhandler.

Det fremgår af § 18 i loven om Værdipapircentralen, at »der udfærdiges periodiske kontoudskrifter. . .«.